

Briņķu ezers

Ezera vidējais dziļums ir 0.8 metri, bet maksimālais dziļums - 1.8 metri. Šeit mīt līdaka, karūsa, līnis, asaris, kā arī rauda.

Pēc vietējo iedzīvotāju stāstītā ezeram esot dubultais dibens, kā arī tur nogrimis tanks. Tur arī redzēts peldošais ezerrieksts, kas ierakstīts sarkanajā grāmatā. Netālu no ezera atrodas Briņķu muižas pamati.

Briņķu muižā vecos laikos noticis tāds notikums: tur nākuse tāda liela ūdens drūzma šņākdama pa gaisu. Pirms diena bijuse jauka, bet pēc tam apmākusēs. Tad izgājuse ārā viena sieva, astoņdesmit piecus gadus veca, tā sajēmuse savas rokas un acis pacēluse pret debesīm, tad teikuse: "Ak, tu svētais Nēdindziņš, ka tu pie mums te nolaistos," - un tai pašā naktī arī ezers nolaidies, un tas ir nosaukts par Briņķu ezeru. Senos laikos esot daudz ezeru laidušies pa gaisu, un tā ir cēlušies visi ezeri.

Pie Briņķu ezera turpat kalnā bijušas Kalniņa mājas. Tur dzīvoja vecs saimnieks un viņa precētā meita. Meitai bijis puiselis. Viņiem bijis liels suns, vārdā Briņķis. Vienā vēlā vakarā dēls lūdzis vectētiņu, lai izved laukā. Vectētiņš arī izvedis. Bet puiselis teicis - kas tur kauc? Vectētiņš teicis: "Tas jau ir mūsu Briņķis." Kā vectētiņš izteicis Briņķis, tā suns pārvērties par ezeru un ūdeņi saskrējuši lejā. Tā cēlies Briņķu ezers. Teika stāsta, ka Briņķu muižas ezeram ir satiksme ar Naudas dīķi. Reiz viens vīrs dienā dūris zivi, bet viņam nomaucies durklis un palicis zivij mugurā. Bet reiz viņš to zivi redzējis Briņķu ezerā.

Foto: Melānija Freimane